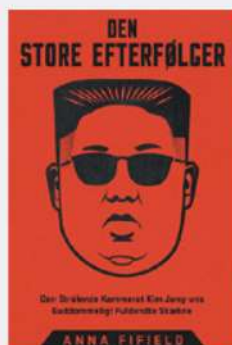

ANMELDELSE:

Østasiens rædselskabinet lukket op

Af Flemming Ytzen

Washington Post-korrespondenten Anna Fifields bog om det nordkoreanske klandynasti er den rigtige ledsager til dokumentaristen Mads Brüggers banebrydende dokumentarserie om samme.

Fifield, Anna:
Den store efterfølger. Den Strålende Kammerat Kim Jong-uns Guddommeligt Fuldendte Skæbne.
Gads Forlag 2020, 344 sider

Den globale medieoffentlighed har fået en øjenåbner af dimensioner om det bizarre, hypermilitariserede klanregime i Nordkorea med Mads Brüg-

gers enestående dokumentarserie *The Mole: Undercover in North Korea*, vist på DR i oktober. FN-systemet var som bekendt hurtigt ude med anmodninger til den danske dokumentarist om flere detaljer.

Miniserien, der følger to personer – en førtidspensioneret dansk kok og en falsk våbenhandler – ind i Nordkorea som potentielle investorer i våbenfremstilling og narkotikahandel – kan for de interesserede passende ledsages af bogen *Den store efterfølger*. *Den Strålende Kammerat Kim Jong-uns Guddommeligt Fuldendte Skæbne*, skrevet af *Washington Posts* mangeårige korrespondent i Nordøstasien, Anna Fifield.

Brügger og Fifield har en del til fælles: en fascination af, hvorledes et af klodens mest voldelige regimer er i stand til at holde sig ikke bare flydende, men atombevæbnet, og dermed

Flemming Ytzen (f. 1952) er journalist med fokus på Asien. Han er klummeskribent ved *Politiken* og rejseleder i Østasien. Han har besøgt Sydkorea regelmæssigt siden 1984 og Nordkorea i 2016.

repræsenterer en regulær trussel mod USA og dets allierede i Østasien, først og fremmest Sydkorea og Japan.

Bag både dokumentarfilm og bog ligger en halv snes års research og den dertilhørende imponerende tålmodighed. Hvor Brügger konstruerer sin fortælling, fordi hans to hovedfigurer rejser ind i rædselskabinetet under falske identiteter, går Fifield til stoffet med alle de til rådighed stående midler i den genre, vi kender som undersøgende journalistik.

De fleste af bogens oplysninger stammer fra afhoppede nordkoreanere. Fifield bryder sig ikke om afhopperbetegnelsen, men foretrækker det mere gangbare 'flygtede'. En håndfuld bøger skrevet af disse flygtninge er udkommet i dansk oversættelse, men lider af mangel på troværdighed, fordi stort set ingen af de pågældendes beretninger kan bekræftes af andre kilder. Man kan tro dem eller lade være – vi taler om yngre kvinder, der virker påfaldende popstjerneagtige, når de optræder i talkshows på TV. Tilsyneladende ganske utraumatiserede og harmoniske, hvordan det så end lader sig gøre.

Fifield leverer forklaringen på de topmøder i 2018-19, som regimets øverste leder Kim Jong-un gennemførte med den amerikanske præsident Donald Trump, hvor det angivelige formål var at fremme en afnuklearisering af den koreanske halvø (læs: at få Pyongyangs militær til at tillade FN-inspektion af de atomfaciliteter, som med sovjetisk bistand har været under

opbygning stort set siden Cubakrisen i 1962).

Pakistans skumle rolle

Med tanke på den grundighed, hvormed forfatteren er gået til emnet, er det en ærgerlig mangel ved bogen, at Fifield ikke får udfoldet historien om, hvorledes den muslimske verdens første atombombe – Pakistans, selvfølgelig – blev fødselshjælper for, at Nordkorea kunne give fuld skrue på sit eget program og dermed blive en af de alvorligste trusler mod fred og stabilitet også uden for sit nærområde. Faderen

til den pakistanske atombombe, Abdul Qadeer Khan, som i mange år har siddet i husarrest i

hjemlandet, nævnes kun ét enkelt sted i bogen.

Dette skal ikke forklejne, at bogen leverer en omfattende gennemgang af de bizarre og forrykte realiteter, der reelt holder 25 millioner nordkoreanere som gidsler.

For årtier siden blev der grint meget af Kim-dynastiet, men det var, før det nukleare potentiale blev kendt. Verden skal i mange år frem forsøge at håndtere en magtperson, der som barn har gået på eliteskole i Schweiz, som ung har dyrket en passion for basketball og Disney-underholdning og som voksen har beordret likvidering af nære slægtninge og partnere – foruden at være ansvarlig for undertrykkelsen af de hundredtusinder, der lider i landets straffearbejdslejre.

Mogens Lykketoft skriver i bogens forord, at Anna Fifield tegner et fasci-

Pligtlæsning for Folketingets udenrigsudvalg og samtlige af EU's udenrigsministre.

nerende portræt af livsbanen for fedlingen, der arvede magten efter sin far og farfar og som uden tøven slog sin onkel og halvbror ihjel for at konsolidere sit enevælde mod alle tænkelige udfordringer: ”En meget usympatisk, men uhyre snedig type, der omskrev sin profil fra storskryder til forsonlig statsmand, da han først havde sin forsikringspolice i orden med atombomben i lommen. Belønningen fik han i form af to surrealistiske, resultatløse topmøder med Donald Trump.”

Manden, der charmerede Donald Trump, er som risikofaktor i samme kategori som Islamisk Stat, de iranske ayatollaher og ekstremistiske islami-

ster på flere kontinenter. Forskellen er, at tanken om at føre regulær krig mod Pyongyang fremstår som en umulighed. Kun forhandlinger giver mening. Som Lykketoft skriver: den eneste chance for, at monsterstaten Nordkorea forsvinder, er at USA og Kina engang igen forstår, at de har flere fælles interesser end interessemodsigelser.

Ja, her er der dømt pligtlæsning for Folketingets udenrigsudvalg og samtlige af EU's udenrigsministre. De bør ikke distraheres af, at Pyongyang ligger længere fra Europa end Teheran.

○○○